

Dříve než se zde budeme zabírat rituály pohanských Germánů, pozastavme se u vymezení pojmu "rituál". V knize Antropologie náboženství předkládá Fiona Bowie definici Bobbyho Alexandera, podle které je rituál představením či předvedením, naplánovaným nebo improvizovaným, kterým se realizuje přechod od každodenního života k alternativnímu kontextu, v jehož rámci je proměněn všední den. Ačkoli se tato definice pro účel našeho zkoumání hodí dobře, ještě více se přikláním k definici Émile Durkheima, pro kterého jsou rituály pravidla chování ukládající člověku, jak se má chovat v přítomnosti posvátného. Definice Bobbyho Alexandera dává důraz na představení, čímž v podstatě naznačuje, že je rituál skupinovou záležitostí. Skupinová účast při rituálu však platí například pro rituál náboženský, jak to popisoval již Durkheim, pro kterého je náboženství záležitostí celé komunity. Ovšem právě Durkheimova definice mluví o chování člověka, ne o prožitku celé pospolitosti. A to je důležité pro to, abychom pod rituály obecně mohli zahrnout nejen náboženské obřady, ale například i obřady, u kterých není zapotřebí skupinová účast, a které nemají náboženský charakter, jako například rituály magické.